

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Glorjane Čičak, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja D. Š. iz Đ., protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Z., u predmetu radi ostvarivanja prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 16. ožujka 2022.

presudio je

Poništava se rješenje Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/20-01/1054, urbroj: 401-01/10-20-2 od 30. listopada 2020. i predmet se vraća na ponovni postupak.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika odbijena je žalba koju je tužitelj izjavio protiv rješenja Krapinsko-zagorske županije, klasa: UP/I-008-02/20-01/02, urbroj: 2140/01-04-20-1 od 10. kolovoza 2020. Ovim rješenjem je odbačen zahtjev tužitelja za informacijama navedenim u točki I. pod točkama 1. do 6. tog rješenja, a točkom II. je odbijen zahtjev za pristup informacijama koje je tužitelj naveo pod točkom 1. i 6. svog zahtjeva.
2. Protiv ovog rješenja tužitelj je pokrenuo upravni spor. Navodi da je tijekom žalbenog postupka tuženiku predlagao da preinači rješenje prvostupanjskog tijela na način da utvrdi kako prvostupanjsko tijelo ne posjeduje informaciju pod rednim brojem 2. zahtjeva tužitelja te da tužitelju omogući pristup informaciji pod rednim brojem 6. njegovog zahtjeva sukladno odredbi članka 15. stavka 5. Zakona o pravu na pristup informacijama. Navodi da Zakon o pravu na pristup informacijama ne poznaje termin „informacija od javnog značaja“ te smatra da nije dužan obrazlagati javni interes niti je obvezan navoditi razloge zbog kojih traži pristup informaciji. Ističe da se tražena informacija odnosi na člana Vijeća Mjesnog odbora P., što je tuženik propustio utvrditi, a također osporava stajalište tuženika prema kojem se tražena informacija ne odnosi na pitanje zaštite okoliša, jer je riječ o informaciji koja je izrađena prema propisima koji uređuju gradnju i prostorno planiranje, a jedna od svrha navedenih propisa je uređenje i zaštita okoliša. Ne osporava utvrđenje prema kojem dostava informacije koja sadrži ime i prezime te adresu fizičke osobe predstavlja nepotrebno zadiranje u privatni život fizičke osobe, međutim smatra da je oznaka zemljišta, odnosno katastarska čestica jedinstveni identifikator zemljišta objavljen u katastru nekretnina i zemljišnim knjigama i kao takav se ne može smatrati

osobnim podatkom. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev usvoji, poništi rješenje tuženika i sam riješi stvar na način kako je predlagao u žalbenom postupku.

3. Sukladno odredbi članka 32. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.) tužba je dostavljena na odgovor tuženiku.

4. Podneskom od 17. prosinca 2020. tuženik se očitovao na tužbene navode, u cijelosti ostajući kod razloga na kojima je temeljio osporeno rješenje. Također je istakao da se preko podatka o katastarskoj čestici može doći do podataka o imenu i prezimenu osobe, zbog čega smatra da je potrebno zaštititi oba podatka jer se svrha zaštite osobnih podataka ne bi mogla ostvariti samo prekrivanjem podataka o imenu i prezimenu. Poziva se na načelo jednakosti iz odredbe članka 8. Zakona o pravu na pristup informacijama jer je žalitelju poznat podatak o imenu i prezimenu osobe na koju se odnose tražene informacije, a trećim osobama kojima taj podatak nije poznat primjenom testa razmjernosti i javnog interesa valjalo bi dati informaciju na kojoj je prekriveno ime i prezime osobe, što znači da treća osoba ne bi mogla dobiti taj podatak. Smatra da bi time došlo do povrede načela jednakosti jer tužitelj ne bi bio ravnopravan u odnosu na ostale korisnike prava na informacije te smatra da je u valjanoj mjeri obrazložio zbog čega u konkretnom slučaju nema mjesta primjeni članka 15. stavka 5. Zakona o pravu na pristup informacijama. Također se protivi tužbenim navodima u dijelu u kojem tužitelj ukazuje da se tražena informacija odnosi na javnu osobu iz razloga što je tuženik ocjenjivao zakonitost rješenja javnopravnog tijela prvog stupnja na temelju činjenica iz prvostupanjskog postupka pa smatra da tužitelj u tužbi ne može iznositi nove činjenice. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije.

5. Tužbeni zahtjev je osnovan.

6. Iz podataka spisa predmeta dostavljenih Sudu tijekom ovog upravnog spora razvidno je da je tužitelj zahtjevom od 29. srpnja 2020. od javnopravnog tijela prvog stupnja tražio dostavu osam informacija koje se odnose na akte javnopravnih tijela kojima se odobrava gradnja na određenim katastarskim česticama u k.o. P., kao i preslike prijave početka radova za građenje na određenim katastarskim česticama iste katastarske općine. U svezi s navedenim zahtjevom javnopravno tijelo je od nadležnog upravnog odjela dobilo obavijest prema kojoj ne posjeduje podatke vezane za zahtjev tužitelja pod točkama 2., 3., 4., 5., 7. i 8., dok je u svezi podatka traženog u zahtjevu tužitelja pod točkom 1. dostavilo rješenje o izvedenom stanju, klasa: UP/I-361-03/13-01/4055 od 18. veljače 2015., a vezano za informaciju traženu pod točkom 6. zahtjeva tužitelja dostavilo je rješenje o uvjetima uređenja prostora, broj: 02-UP/I-1631/1-1985 od 29. svibnja 1985.

7. Javnopravno tijelo prvog stupnja odbacilo je zahtjev tužitelja u dijelu u kojem se njegov zahtjev odnosi na tražene podatke koje ne posjeduje nadležni ured primjenom odredbe članka 23. stavka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, broj: 25/13. i 85/15.). Navedenom odredbom propisano je da će tijelo javne vlasti rješenjem odbaciti zahtjev ako ne posjeduje informaciju te nema saznanja gdje se informacija nalazi.

8. U odnosu na zahtjev tužitelja sadržan pod točkom 1. i 6. javnopravno tijelo prvog stupnja odbilo je dostaviti tužitelju tražene informacije pozivom na odredbu članka 23. stavka 5. točke 2. Zakona o pravu na pristup informacijama kojom je propisano da će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev ako se ispune uvjeti

propisani u članku 15. stavcima 2., 3. i 4., a u svezi s člankom 16. stavkom 1. ovog Zakona.

9. Odredbom članka 15. stavka 2. točke 4. Zakona o pravu na pristup informacijama propisano je da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija zaštićena zakonom koji uređuje područje zaštite osobnih podataka. Prema odredbi članka 16. stavka 1. istog Zakona, tijelo javne vlasti nadležno za postupanje po zahtjevu za pristup informaciji, između ostalog i u slučaju iz članka 15. stavka 2. točke 4. tog Zakona, dužno je prije donošenja odluke provesti test razmjernosti i javnog interesa.

10. Kod provođenja testa razmjernosti i javnog interesa tijelo javne vlasti dužno je utvrditi može li se pristup informaciji ograničiti iz nekog od propisanih razloga, da li bi omogućavanjem pristupa traženoj informaciji u svakom pojedinom slučaju taj interes bio ozbiljno povrijeđen te da li prevladava potreba zaštite prava na ograničenje ili javni interes. Ako prevladava javni interes u odnosu na štetu po zaštićene interese informacija će se učiniti dostupnom.

11. Javnopravno tijelo prvog stupnja provelo je test razmjernosti i javnog interesa te je ocijenilo da se radi o nekretninama u vlasništvu fizičkih osoba na čiji zahtjev je izdano rješenje o izvedenom stanju, odnosno rješenje o uvjetima uređenja prostora, a kako dostavljeni akti sadrže osobne podatke, ocijenilo je da bi omogućavanje pristupa predstavljalo nepotrebno zadiranje u njihov privatni život. Također je utvrđeno da u zemljišnim knjigama postoje podaci o predmetnim nekretninama koji su javno dostupni, čime je zadovoljen javni interes za pristupom traženoj informaciji, a informacije koje se traže ne odnose se na pitanje javnog zdravlja, javne sigurnosti ili zaštite okoliša niti na pitanje raspolaganja javnim sredstvima.

12. Rješenjem tuženika u cijelosti je potvrđeno stajalište prvostupanjskog javnopravnog tijela.

13. Navedena stajališta ovaj Sud ne prihvaća.

14. Prvenstveno se ističe da je pri razmatranju ovog predmeta Sud vodio računa o području upravnog prava na koje se odnose tražene informacije. Kako je naprijed navedeno, tužitelj je zahtjevom tražio dostavu informacija koje se odnose na podatke vezane za zakonitost gradnje na određenim katastarskim česticama. Radi se dakle o zahtjevu koji se odnosi na imovinsko područje upravnog prava.

15. Akti koje donose nadležna javnopravna tijela u okviru zakonom utvrđenog djelokruga predstavljaju informaciju u smislu odredbe članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama. Točkom 5. navedenog članka Zakona propisano je da pravo na pristup informacijama obuhvaća pravo korisnika na traženje i dobivanje informacije, kao i obvezu tijela javne vlasti da omogući pristup zatraženoj informaciji.

16. Prema odredbi članka 15. stavka 5. Zakona o pravu na pristup informacijama ako tražena informacija sadrži i podatak koji podliježe ograničenju iz stavka 2. i 3. tog članka, preostali dijelovi informacije učinit će se dostupnim.

17. Kako je u konkretnom slučaju javnopravno tijelo od nadležnog upravnog odjela zaprimilo rješenje o izvedenom stanju i rješenje o uvjetima gradnje, koji akti, s obzirom na zakonsku regulativu mjerodavnu u vrijeme njihova izdavanja, predstavljaju akte koje je tužitelj tražio pod točkama 1. i 6. svog zahtjeva, to je javnopravno tijelo bilo dužno tražene informacije tužitelju dostaviti na način kako to propisuje odredba članka 15. stavka 5. Zakona o pravu na pristup informacijama.

18. Pri tome valja istaći da podaci o katastarskim česticama protivno stajalištu tuženika, ne predstavljaju osobne podatke koje bi valjalo učiniti nedostupnima prilikom davanja tražene informacije.

19. Također, tuženik neosnovano smatra da tužitelj ne može u tužbi iznositi nove činjenice. Naime, predmet ovog upravnog spora je ocjena zakonitosti rješenja tuženika kao akta u smislu odredbe članka 3. stavka 1. točke 1. Zakona o upravnim sporovima. Pri utvrđivanju činjeničnog stanja sud slobodno ocjenjuje dokaze i utvrđuje činjenice, pri čemu u obzir uzima činjenice utvrđene u postupku donošenja osporene odluke, kojima nije vezan i činjenice koje je sam utvrdio. Stoga, protivno stajalištu tuženika, u ovom upravnom sporu stranke mogu predlagati koje činjenice treba utvrditi, kao i dokaze kojima se one mogu utvrditi.

20. U konkretnom slučaju nove činjenice koje tužitelj iznosi u tužbi nisu bile relevantne za donošenje odluke u ovom upravnom sporu.

21. Iz navedenih razloga, na temelju odredbe članka 58. Zakona o upravnim sporovima, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 16. ožujka 2022.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner, v.r.